

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2007 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-155/07)

(2007/C 155/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos, A. Baas, D. Gauci, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Arpio Santacruz, M. Sims, D. Canga Fano, pełnomocnicy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2006/1016/CE⁽¹⁾ z dnia 19 grudnia 2006 r. w sprawie przyznania gwarancji wspólnotowej Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu w przypadku strat wynikających z pożyczek oraz gwarancji związanych z pożyczkami udzielonymi w związku z projektami realizowanymi poza Wspólnotą, z powodu naruszenia traktatu WE;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski powołuje jeden zarzut na poparcie skargi, dotyczący błędnego wyboru podstawy prawnej zaskarżonej decyzji. Jako że decyzja ta w istocie dotyczyła przede wszystkim państw rozwijających się spośród państw uprawnionych lub potencjalnie uprawnionych do skorzystania z finansowania przez Europejski Bank Inwestycyjny objętego gwarancją wspólnotową, powinna zostać ona przyjęta na podstawie art. 179 WE i 181 A WE, a nie jedynie na podstawie ostatniego ze wskazanych artykułów, którego zakres stosowania nie obejmuje wspólnie z państwami rozwijającymi się.

⁽¹⁾ Dz.U. L 414, str. 95.

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2007 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-166/07)

(2007/C 155/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Klavina i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro i M. Moore, pełnomocnicy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1968/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie wkładów finansowych Wspólnoty do Międzynarodowego Funduszu na rzecz Irlandii (2007-2010)⁽¹⁾;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Parlament Europejski powołuje na poparcie skargi wyłącznie jeden zarzut oparty na błędnym wyborze podstawy prawnej zaskarżonego rozporządzenia. Jako że środki przewidziane rozporządzeniem są w istocie wkładami wspólnotowymi w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej, rozporządzenie to winno być ustanowione na podstawie art. 159 akapit trzeci WE, a nie na podstawie art. 308 WE, do którego można się odwołać wyłącznie w przypadku, gdy żaden inny przepis traktatu nie nadaje instytucjom wspólnotowym koniecznych kompetencji w celu wydania danego aktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 409, str. 81 i — sprostowanie — Dz.U. 2007, L 36, str. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 30 marca 2007 r. — Hartlauer Handelsgesellschaft mbH przeciwko Wiener Landesregierung i Oberösterreichische Landesregierung

(Sprawa C-169/07)

(2007/C 155/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof (Austria).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hartlauer Handelsgesellschaft mbH.

Strona pozwana: Wiener Landesregierung i Oberösterreichische Landesregierung.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 43 WE (w związku z art. 48 WE) stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym dla utworzenia prywatnej placówki szpitalnej w formie samodzielnego ambulatorium dentystycznego (ambulatorium stomatologicznego) wymagane jest uzyskanie pozwolenia i pozwolenia tego nie udziela się, jeżeli, biorąc pod uwagę zadeklarowany cel placówki i przewidywany zakres oferowanych przez nią usług, w związku z istniejącą już ofertą usług miejscowych lekarzy, którzy zawarli umowy o świadczenie usług z kasami chorych, placówek prowadzonych przez kasy chorych i placówek, które zawarły umowy o świadczenie usług z kasami chorych, jak również miejscowych dentystów, którzy zawarli umowy o świadczenie usług z kasami chorych, nie ma zapotrzebowania na planowane ambulatorium stomatologiczne?
- 2) Czy dla treści odpowiedzi na pytanie pierwsze miałyby znaczenie, jeżeli w ramach oceny zapotrzebowania należy uwzględnić również istniejącą ofertę usług ambulatoryjnych świadczonych przez publiczno-prawne placówki szpitalne, prywatne placówki szpitalne użyteczności publicznej i pozostałe placówki szpitalne, które zawarły umowy o świadczenie usług z kasami chorych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 2 kwietnia 2007 r. — Emirates Airlines Direktion für Deutschland przeciwko Diether Schenkel

(Sprawa C-173/07)

(2007/C 155/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Emirates Airlines Direktion für Deutschland.

Strona pozwana: Diether Schenkel.

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego

2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „lot” obejmuje podróż lotniczą od miejsca wylotu do miejsca lądowania i z powrotem w każdym bądź razie wtedy, gdy lot do miejsca przeznaczenia oraz lot powrotny zostały zarezerwowane równocześnie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) w dniu 2 kwietnia 2007 r. — RAS Riunione Adriatica Di Sicurta SpA i in. przeciwko West Tankers Inc.

(Sprawa C-185/07)

(2007/C 155/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Riunione Adriatica Di Sicurta SpA (RAS)

Strona pozwana: West Tankers Inc.

Pytania prejudycjalne

Czy wydanie przez sąd państwa członkowskiego decyzji zakazującej danej osobie wszczynania i prowadzenia postępowania w innym państwie członkowskim ze względu na fakt, że takie postępowanie narusza zapis na sąd polubowny jest zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, str. 1).